

[Aksel Larsen.]

givet i Øjeblikket; og hvis man dertil vil indvende, at selv om det maaske er nødvendigt at fordoble det i Øjeblikket under en ekstraordinær Arbejdsløshed, saa vil det ikke være nødvendigt under mere normale Forhold, saa vil vi dertil svare, at det gør ingenting, om det skulde blive muligt for Arbejdsløshedskasserne at nedsætte deres Kontingenter, naar Arbejdsløsheden falder, og derfor stiller vi dette Forslag.

Endelig findes der i dette Forslag en § 3, som beskæftiger sig med Anvisning af Statstilskud til Arbejdsløshedskasserne, idet der ikke i Arbejdsløshedsloven findes noget om, at Kasserne kan faa Forskud paa det dem tilkommende Tilskud. Det er urimeligt, at en Arbejdsløshedskasse gennem et Aar eller mere skal staa i Forskud med Udbetalingerne, og derfor foreslaar vi en Ændring, saaledes at Socialministeren faar Pligt til at foranledige, at der anvises Kasserne et passende Forskud. Det er vor Hensigt ved senere Lejlighed at fremkomme med Forslag om, at de Arbejdsløshedskasser, som har laant Penge hos Staten, faar eftergivet disse Laan.

Vi forelægger endvidere et *Forslag til Lov om Kontrol med arbejdsløse og Udbetaling af Arbejdsløshedsunderstøttelse under ekstraordinær Arbejdsløshed*. Forslaget er tilsyneladende meningsløst. Det taler om, hvornaar der skal finde Kontrol Sted af de arbejdsløse, og hvorledes deres Understøttelse skal udbetales dem, og Lovgivningen og Vedtægterne er paa dette Omraade saaledes, at det er noget, som Arbejdsløshedskasserne bestemmer sammen med Arbejdsdirektøren og Socialministeren, det kan ordnes ad Administrationens Vej og behøver ikke at behandles i Rigsdagen. Da det imidlertid har vist sig, at det er umuligt at faa disse Faktorer til at indføre blot de mest nødtørftige Reforme paa disse Punkter, saa har vi ingen anden Udvej end at rejse Spørgsmaalet her.

Selv under den Arbejdsløshed, der hersker i Øjeblikket, forlanger man stadig væk, at Masser af de arbejdsløse skal gaa til Kontrol hver Dag i Ugen, saaledes alle Arbejdsmændene. Man forlanger det under Paaskud af, at man ellers risikerer, at de faar noget Arbejde og snyder Forsikringen. Den Fare er minimal, det ved enhver, den er praktisk ikke til Stede, ogsaa fordi de Straffeforanstaltninger, Loven har, er saa effektive, at Lysten til at snyde ikke kan være synderlig stor.

Derfor har bl. a. de arbejdsløse Arbejdsmænd i København Gang paa Gang forlangt at faa Kontrollen indskrænket til kun at finde Sted hver anden Dag. Det har imidlertid været dem umuligt at naa et Resultat i saa Henseende, og derfor rejser vi Spørgsmaalet her i Lovforslags Form i Haab om, at det skal kunne bringe rette vedkommende til Fornuft.

Det samme gælder Spørgsmaalet om Udbetaling af Understøttelserne. Der findes Kasser, hvor Understøttelsen udbetales til de arbejdsløse den Dag, Kontrolugen slutter, f. Eks. er det hos Metalarbejderne saaledes, at saa snart en arbejdsløs har gaaet til Kontrol og faaet syv understøttelsesberettigede Dage, berettiger det til, at han faar Understøttelse udbetalt, og han skal ikke vente paa den. I andre Kasser, f. Eks. Arbejdsmændenes, er der en fast Afslutning paa Kontrolugen og faste Udbetalingsdage, men disse Udbetalingsdage kommer ofte 4—5—6 Dage efter, at Kontrolugen er afsluttet. Det er et fuldkommen urimeligt Forhold, at de, der har mindst at leve af, skal vente indtil en Uge ekstra paa at faa udbetalt, hvad de har Ret til i Henhold til deres Kontrol. Derfor foreslaar vi her, at det ved Lov skal bestemmes, at Udbetaling af Understøttelse skal finde Sted ved Kontrolugens Afslutning og ikke senere. Hvis Socialministeren virkelig kunde blive klar over sin Magt og Myndighed og ad administrativ Vej foranledige disse Ting ændrede, skal vi naturligvis til den Tid trække Lovforslaget tilbage.

En Kriselovgivning af en Art som denne foranlediger naturligvis omfattende Omkostninger, og vi forelægger derfor *Forslag til Lov om en ekstraordinær Formueafgift til Staten* til Dækning heraf. Vi er forberedte paa, at denne Lov alene ikke anviser tilstrækkelig Dækning, men vi skal ogsaa ved senere Lejlighed, bl. a. Finanslovbehandlingen, fremkomme med effektive Besparelsesforslag, der kan hjælpe til Gennemførelsen af den Kriselovgivning, vi stiller Forslag om.

Det Lovforslag, vi her fremsætter, tager Sigte paa at paalægge Formueejerne en Afgift til Staten, som for de forskellige Formuer varierer fra 1 til 15 pCt., alt efter Formuens Størrelse. De første 50 000 Kr.s Formue vil altid blive undtaget, saaledes at Formuer derunder overhovedet ikke beskattes paa denne Maade. Men derefter er Skatteprocenten stærkt stigende, saaledes at den for de største Formuer som nævnt vil blive ca. 15. Vi beregner, at denne